

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Hotel Borný - F, s. r. o.**, se sídlem Staré Splavy 0249, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 15. 10. 2014, č. j. 45000/07800/14/020/RB a č. j. 45000/08197/14/020/RB, vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014, o námitce podjatosti vůči všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále také „krajský soud“), vede pod sp. zn. 59 Ad 20/2014 řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované, kterými zamítla odvolání podaná žalobcem a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[2] V žalobě ze dne 15. 1. 2015 žalobce namítal podjatost všech soudců krajského soudu a navrhoval jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí této věci. Dále požadoval předložení věci k rozhodnutí dle § 12 odst. 1 o. s. ř., neboť věc musí být příkázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, protože opět reálně hrozí, že soudci uvedeného soudu „*bude pokračováno v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudu.*“.

[3] Krajský soud dne 5. 2. 2015 věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, případně aby věc dle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přikázal jinému krajskému soudu. Soudci správního úseku krajského soudu Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Hana Ptáčková jako zastupující členka senátu současně předložili svá vyjádření. Žádný ze

soudců nemá vztah k věci, účastníkům ani jejich zástupcům a necítí se být podjatý; účastníky osobně neznají a ani se nepodíleli na projednávání věci před správním orgánem.

[4] K námitce podjatosti všech soudců krajského soudu, resp. jeho správního úseku, Nejvyšší správní soud poznamenává, že rozhodovat o takové námitce má smysl toliko ve vztahu k soudcům, kterým byla dle rozvrhu práce daná věc přidělena k projednání a rozhodnutí. Jak plyne z rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, správní úsek tvoří pouze tři soudci (a jedna členka jako náhradnice v senátu 59 A, Ad, Af). Rozhodování o podjatosti soudců v rozsahu stávající námitky se tedy prakticky rovná rozhodování o podjatosti všech soudců správního úseku daného soudu.

[5] Podle § 8 odst. 1 věta první a třetí s. ř. s. „*soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

[6] Poměr soudce k věci je ve smyslu citovaného ustanovení třeba chápat jako přímý zájem soudce na daném řízení, zejména na jeho výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský. Rozhodnutí o vyloučení soudce představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudce lze proto vyloučit z projednávání a rozhodnutí věci, která mu byla zákonným postupem přidělena, jen výjimečně a ze závažných důvodů, které soudci reálně brání v nezávislém, nestranném a spravedlivém rozhodování (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované není dán důvod pochybovat o nepodjatosti žádného ze soudců správního úseku krajského soudu, resp. senátu 59 Ad, který má ve věci rozhodnout, a to se zřetelem k jejich poměru k věci, jakož ani k jejich poměru k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům.

[8] Žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, pro které by měli být tito soudci vyloučeni, přičemž jako důvod pro vyloučení zejména nelze hodnotit žalobcem ve zcela obecné rovině namítané „*pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudu*“.

[9] Nejvyšší správní soud v této souvislosti poukazuje na § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být případné dřívější rozhodování soudce v jiné věci, zejména v jiném řízení, kterého byl žalobce účastníkem. Žalobce nicméně ve své obecné námitce netvrdí žádné kvalifikované skutečnosti podstatné pro vyloučení soudce.

pokračování

[10] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nebyly naplněny podmínky § 8 odst. 1 s. ř. s. a podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl po vyjádření dotčených soudců tak, že soudci senátu 59 Ad nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ad 20/2014.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu